

Echtgenoot, hoereerder, of overspeler?

Als hulp in het verstaan van de Schrift wordt in dit document puntsgewijs ingegaan op wat God heeft samengevoegd, en op wat God niet heeft samengevoegd.

Wat God dan samengevoegd heeft, scheid de mens niet (Mt.19:6b)

- Als God mensen samenvoegt dan is dat altijd in overeenstemming met wat de natuur van Gods schepping ons leert, en **daarom mag de mens dat niet scheiden** (Gn.2:23-24; Mt.19:4-6; 1Co.7:10; 11:14; zie ook het document *Sabbat of zondag?*).
- Mensen die elkaar aanhangen maar niet door God zijn samengevoegd, zoals bijvoorbeeld hoereerders (*pornoi*) en overspelers (*moichoi*), zijn mensen die tegen de natuur van Gods schepping ingaan (Lv.18; Rm.1:26,27; 1Co.5:1).

De uitzonderingsclausule in Mt.5:32 en Mt.19:9

- "Maar Ik zeg u, dat zo wie zijn vrouw wegzendt (niet 'verlaten zal'), **anders dan uit oorzaak van hoerij** (lett. buiten oorzaak van hoerij/*parektos logou porneias*), die maakt, dat zij overspel (*moichasthai*) doet; en zo wie de weggezondene zal trouwen, die doet overspel." (Mt.5:32; indien de vrouw haar man doet weggaan, zoals bij de Romeinen voorkwam, geldt hetzelfde, Mk.10:12)
- "Maar Ik zeg u, dat zo wie zijn vrouw wegzendt (niet 'verlaten zal'), **anders dan om hoerij** (lett. indien niet om hoerij/*ei mē epi porneiāi*), en een andere trouwt, *die* doet overspel (*moichatāi*), en die de weggezondene trouwt, doet ook overspel." (Mt.19:9)

Welke man pleegt met zijn vrouw hoerij?

- Een man die een van de verwante vrouwen die in Lv.18 genoemd worden heeft (vgl. bv. Lv.18:8 met 1Co.5:1, en Lv.18:16 met Mk.6:17,18). Het gebruik van het werkwoord *echō* (hebben) in 1Co.5:1 duidt in dit verband op een voortdurende verbintenis, inclusief seksuele omgang, en niet op een eenmalige misstap (vgl. 1Co.7:2,29). Een dergelijke verbintenis komt niet overeen met de natuurorde die God in de schepping heeft aangebracht. Een gelovige die een dergelijke zonde doet wordt door de HEERE uitgeroeid (lett. 'afgesneden') uit het midden van zijn/haar volk (Ex.31:12-15, de dood door afsnijding gaat gepaard met fysiek lijden opdat de geest behouden moge worden; zie Lv.18:29 en 1Co.5:1-5; vgl. ook Dn.9:26 met Js.53:7-10; en zie ook 1Co.11:28-32, v.30 niet 'slapen', maar 'ontslapen').

Wie plegen lijfelijk overspel?

- Een getrouwde of ondertrouwde man en de vreemde vrouw met wie hij seksuele gemeenschap heeft (Mk.10:11).
- Een getrouwde of ondertrouwde vrouw en de vreemde man met wie zij vrijwillig seksuele gemeenschap heeft (Lv.20:10; Dt.22:22-24; Mk.10:12; Jh.8:3-5; Rm.7:3).
- Een vreemde man die een ondertrouwde vrouw tot seksuele gemeenschap dwingt (Dt.22:25-27).

Slotopmerkingen

- Wat God heeft samengevoegd mag de mens niet scheiden (Mt.19:6b; 1Co.7:10).
- Dit verbod van echtscheiding kent dus geen enkele uitzondering.
- De man en vrouw die door God zijn samengevoegd zijn echtgenoten.
- De man en vrouw die niet door God zijn samengevoegd, maar elkaar toch aanhangen, kunnen hoereerders of overspelers zijn, maar ook mensen die een ongelijk span vormen (Dt.7:1-6; Ezr. 9:1-2; 2Co.6:14).
- Overspelers en hoereerders beërven het Koninkrijk Gods niet (1Co.6:10; Gl.5:19-21; Heb.13:4).
- Als er sprake is van hoererij dan mag de man zijn vrouw wegzenden (Mt.5:32; 19:9).
- Omdat de uitzonderingsclausule in Mt.5:32 en 19:9 geen uitzondering op het verbod van echtscheiding is, is er ook geen noodzaak om deze uitzondering in de parallelteksten Mk.10:11 en Lk.16:18 te noemen.
- Wat God heeft samengevoegd eindigt in Gods ogen alleen als de man of vrouw overlijdt (Rm.7:1-3; 1Co.7:39).
- Indien de man en vrouw toch zijn gescheiden, dan moeten zij ongetrouwd blijven, of zich met de ander verzoenen (1Co.7:11).
- Indien zij toch trouwen dan plegen zij overspel (Mt.5:32; 19:9; Rm.7:3).
- "Gij zult geen overspel plegen." (Ex.20:14, het Hebreeuwse woord *nā'ap* betekent niet 'echtbreken', maar 'overspel plegen')
- Indien een ongelijk span is ontstaan doordat de man of vrouw is gaan geloven in Jezus Christus dan mag de gelovige de ongelovige niet verlaten als deze tevreden is om bij de gelovige te blijven wonen (1Co.7:12,13).
- Indien de ongelovige scheidt, dat hij/zij scheidt. De gelovige is in zulke gevallen niet gebonden aan het verbod van echtscheiding (1Co.7:15,16).
- Sarai was een schoondochter van Terah, de vader van Abram (Gn.11:31). En omdat Sarai dezelfde vader had als haar man Abram, moet Terah haar grootvader geweest zijn (Gn.20:12). Abram pleegde dus geen hoererij met zijn vrouw Sarai, want Sarai was niet zijn halfzuster (Lv. 18:9), maar zijn kleinzuster/nicht (Gn.20:5,12,13; Gn.11:29, ook Milka, de vrouw van Nahor, was Nahor's kleinzuster/nicht; vgl. ook Gn.11:31 en 14:12 met 14:14,16; vgl. ook Gn.22:20-23 met 26:7-9, en vgl. ook 2Kg.24:15-17 met 2Kr.36:9,10).
- Volgens de wet waren vreemdelingen die in het midden van het volk Israël woonden (bijwoners), en later ook de christenen uit de heidenen, niet verplicht om zich aan alle inzettingen van God voor het volk Israël te houden. De inzettingen die zij in ieder geval wel moesten houden waren alle inzettingen die de natuur hen leerde, zoals bijvoorbeeld de geboden die in de Tien Woorden voorkomen (Ex.20; Hd.21:24,25; zie ook het document *Sabbat of zondag?*). Dat betekende ondermeer dat zij zich van zaken moesten gaan onthouden die vaak voor hen gewoon waren geworden, maar voor Joden die op elke sabbat de wet hoorden zeer aanstootgevend waren (Hd.15:19-21). En daarom wordt in Hd.15:29 aan christenen uit de heidenen opgedragen om zich te onthouden van vier zaken die onnatuurlijk zijn. Die vier zaken uit de wet die na elkaar in Hd.15:29 genoemd worden zijn:
 1. het eten van wat aan de afgoden geofferd is (Lv.17:2-9, alleen van het brand- of slachtoffer dat voor de HEERE bereid was mocht gegeten worden; 1Co.10:18-21)
 2. het eten van bloed (Lv.17:10-14)
 3. het eten van dood aas of van het verscheurde (Lv.17:15, vanwege het bloed)
 4. hoererij (*porneias*; Lv.18:6-26)